

DAMUNT

DAMUNT

REVISTA D'INFORMACIÓ LOCAL

SANT JOAN - DESEMBRE 1.995 N° 55

DAMUNT DAMUNT

Revista d'informació local
SANT JOAN (Mallorca)

Desembre 1.995 - Núm. 55

Domicili

Major, 68
07240 - SANT JOAN (Mallorca)
TEL. 52 61 83

Director

Miquel Florit Huguet

Redacció i Muntatge

Catalina Fullana Matas

Assessorament Lingüístic

Antoni Amengual Barceló
Margalida Bauzá Bover

Col·laboradors

Gabriel Company Gaya
Carles Costa Salom
Josep Estelrich Costa
Catalina Jaume Ginard
Joan Jaume Nigorra
Bàrbara Matas Sastre
Marc Vidal Bonet
Guillem Bou Mas
Josep Florit Company
Joan Bauçà Barceló
Wolf Michael Knauff

Fotografies

Miquel Florit Huguet
Altres

Imprimeix

Apostol y Civilizador
Petra (Mallorca)

CONTINGUT

NOTÍCIES LOCALS

POEMES, GLOSES I GLOSADORS

CARTES AL DIRECTOR

ALTRES INFORMACIONS

FOTOGRAFIES

Portada : HIVERN (una idea d'Andreu

Llabres

Contraportada: ACTUALITAT FOTOGRAFICA

NOTA: Els escrits publicats sols expressen
l'opinió dels seus autors.

La revista no s'identifica
necessàriament amb el seu contingut.

Necrològiques

Rafel Barceló Company (Falet), va morir el dia 24 d'octubre de 1.995, a l'edat de 65 anys a les Illes Canàries a on residia des de fa més 40 anys.

Tenia quatre fills i havia treballat a la Marina Mercant.

Maciana Ferriol Antich (Pericassa), va morir el passat dia 22 de novembre, a l'edat de 85 anys.

Fernando Juan Bauzá, va morir el passat dia 22 de novembre, a l'edat de 90 anys.

La seva esposa Teresa havia mort fa uns mesos.

Aquest funcionari jubilat de l'antiga Diputació Provincial i la seva dona havien escollit Sant Joan com a residència, on Fernando havia passat part de la seva infantesa.

Joan Gayà Gayà (Carritxó), va morir el passat dia primer de desembre a l'edat de 77 anys.

Era el darrer de cinc germans, i sols la seva germana Margalida, l'única dona ha sobreviscut.

***

Descansin en pau els difunts i rebin el nostre condol tots els familiars més propers.

Més Sobre el Condol

El diari **Ultima Hora** del passat dia 23 de novembre tornava a parlar del referèndum sobre la manera de donar el condol que va organitzar la nostra Parròquia el dia 6 de novembre.

La notícia es titulava: "És urgent unificar en totes les parròquies la manera de donar el condol en els funerals".

"La manera de donar el condol en els funerals posa de manifest la necessitat d'ordenar la qüestió. Cada parròquia, en ús de la seva autonomia, ha establert les seves propies normes i ara la gent que acudeix als funerals sense saber si el pésame es donarà al començament o al final del funeral. I al mateix passa amb l'anacrònica separació de sexes que encara hi ha a moltes parròquies. Davant tal situació, és aconsellable no perllongar per més temps l'adopció d'uns criteris comuns que s'apliquin a totes les esglésies de la diòcesi de Mallorca"

Banca March Obsequia Als Seus Pensionistes

Un any més, la Banca March, obsequia als seus pensionistes amb una "flor de Nadal" o "Nadaler".

La "Poinsettia" que és el nom científic del Nadaler és una planta arbustiva procedent de Mèxic, que pot arribar a fer-se de dos metres i que en zones tebes i resguardades pot créixer ens els jardins.

Són molt utilitzades com a plantes d'interior, tradicionalment en la temporada de Nadal, però actualment i degut a tècniques similars a les emprades amb els "crisantemos" es poden trobar quasi tot l'any.

Aquesta planta és apreciada no per les seves petites flors grogues que quasi passen inadvertides, sinó per les branques vermelles o rosades que es formen en el cap dels seus brots.

Els nadalers es poden tenir dins habitacions il·luminades i calentes i es reguen amb aigua teba, procurant que tenguin humitat.

Una Nova Tenda d'Electrodomèstics

El passat dia dos de desembre fou inaugurada una tenda d'electrodomèstics, amb la presència del rector Mn. Nofre Torres i Mn. Gabriel Ferriol que procediren a la benedicció del local, així com el batlle Gabriel Mora, que procedí a fer la simbòlica inauguració tallant la preceptiva cinta.

La tenda ubicada en el número 71 del carrer Major (antiga casa pairal de la família Fernández), està situada al costat del Bar Can Tronca, està associada a la Cadena Èlite, està dedicada a la venda de les línies marró (música, TV i aparells audiovisuals) i la línia blanca (geleres, cuines, etc) així com a petits electrodomèstics.

El nou establiment contarà amb un servei tècnic de reparació de tota la gama d'electrodomèstics, dels comprats en el local i dels altres adquirits a altres establiments de fora, donant així un complet servei a l'usuari santjoaner.

Un nou establiment que ve a omplir un buit dins el nostre poble i que consta d'una extensa gama d'articles.

L'acte d'inauguració acabà amb un refresc per tots els assistents.

Ple Extraordinari de l'Ajuntament

En el ple extraordinari celebrat el passat dia 15 de novembre, l'Ajuntament, va acordar, entre altres punts, fer un recurs davant el Consell Insular de Mallorca (C.I.M), contra les modificacions efectuades per la Comissió Insular d'Urbanisme, l'aprovació de les Normes Subsidiàries.

Aquestes normes, remeses per l'Ajuntament, contemplaven entre altres coses tres zones: Una agrícola i ganadera, fixant-se en 7.000 metres, la superfície mínima per a una construcció. Una altra zona protegida que també la superfície necessària per construir és de 7.000 metres, donada la similitud amb els terrenys de la zona anterior i la tercera zona, que anomenam privilegiada amb una superfície necessària de 21.000 metres perquè es pugui construir una caseta.

Les modificacions de la Comissió Insular d'Urbanisme, afecten a la zona protegida i assenyalen una superfície de 14.000 metres. Per altra part fixen en 20 metres, la construcció per a les casetes "d'aperos", quan l'Ajuntament l'havia assenyalada en 32 metres. En el recurs, l'Ajuntament demana a la Comissió que de mantenir les modificacions, torni aquestes NNSS perquè puguin ésser exposades al públic amb la finalitat de que es puguin fer les alegacions oportunes.

Per el Pla d'Atenció Especial 96 (PAE) s'ha de demanar renunciar al projecte de millores d'aigües pluvials i asfaltat de carrers i que en el seu lloc sigui inclòs el projecte d'asfaltat i millores en els camins de Ses Casetes, Son Roig, Ses Algorfes, Molí d'en Vola i molí d'Aigua, amb el mateix presupost de 20 milions, si bé, s'hi afagiria un projecte de cinc milions per l'empedrat del pati de Consolació, situat darrera Cas Donat. En aquest Pla hi col·laboren el Ministeri d'Administració Pública, el Fons de la Comunitat Europea, el Consell Insular de Mallorca i l'Ajuntament de Sant Joan amb un 10 %.

També es va acordar que es convocàs un concurs per a la plaça de Jutge de Pau, donat que l'actual jutge Joan Bauzá Nigorra, compleix els seus quatre anys al front del càrrec.

Tembé es va convocar concurs per a la plaça de la Consergeria de la Casa de Cultura.

Joan Jaume Nigorra

Els Empresaris de Sant Joan s'Associen

El passat dilluns dia 4 de desembre, a les nou del vespre, es varen reunir una vintena d'empresaris santjoaners per tractar diferents temes.

La reunió va tenir lloc a la Sala d'Actes de l'Ajuntament, varen assistir a aquesta reunió el Secretari General de la PIMEM (Federació de Petita i Mitjana Empresa de Mallorca, Pep Capó, acompanyat del coordinador de la PIMEM de les comarques del Pla i de Llevant, amb seu a Manacor, el vilafranquer Antoni Gayà Batle.

Entre els empresaris santjoaners, assistents a la reunió, hi havia representants de les activitats de transport, restauradors, perruquers, mecànics, picapedrers, fusters, papereria, botiguers de comestibles, material de construcció i representants del món de l'hortofruticultura i planteristes de flors i hortalisses.

El Secretari General de la PIMEM, Pep Capó els va informar sobre les ajudes de la C.A.I.B, passes a donar per la creació de l'associació de la PIMEM local, ajudes econòmiques, serveis de la PIMEM, relacions amb l'Ajuntament, Mancomunitat i altres institucions; intervingué Joan Magro, en representació de l'Ajuntament. Els regidors, Joan Matas, (PP) i Francesc Nicolau (PSM), també assistiren a la reunió, suposam que a títol personal com a membres d'empreses familiars.

El debat sobre les idees exposades es va perllongar fins passades les onze de la nit. Es d'esperar que ben prest Sant Joan al igual que altres pobles del Pla de Mallorca, com Petra, Porreres, Vilafranca, etc. tengui la seva associació local de la PIMEM.

La Penya Motorista Va Celebrar Amb Animació El Seu 39è Aniversari

El diumenge dia 3 de desembre, la Penya Motorista va celebrar la Diada del seu 39è Aniversari. Va ser una festa molt animada i participativa.

La missa, com ho ha fet des de l'any 1.966 va ser oficiada per Mn. Bartomeu Morey. El tenor Honrat Moll i la soprano Pilar Rosselló, acompanyats pel mestre Rafel Nadal, cantaren la part litúrgica. En les plegàries fou recordat el soci Carles Estelrich que es va morir a dins aquest any. Socis, convidats i simpatitzants es van unir per celebrar l'acte religiós.

Llavors a Can Tronca es va servir el ja clàssic dinar de matances, i tant l'arros, com les pilotes, com les ensaimades com el demés en feren les delícies dels tres-cents comensals.

El president va saludar i agrair als presents l'ajuda i col·laboració i els va pregar un esforç per poder confeccionar una programació extraordinària per a la commemoració del que serà el 40 aniversari de la seva fundació dins l'any 1.996. també va recordar els èxits del ciclista santjoaner Antoni Karmany en la seva categoria de veterans com un homenatge de tots els santjoaners.

Al so de les xeremies el president va recitar els seus versets.

Després del dinar van parlar l'escultor Jaume Mir, l'historiador Mascaró Ramis i el canonge Bartomeu Morey. També van assistir al dinar entre altres acadèmics, el nostre poeta Miquel Gayà Sitjar i el canonge Bernat Julià a més del socis d'honor Joan Seguí i Bernat Comes.

Per acabar Guillem Bou, com cada any, va fer la subasta dels productes de les matances i foren rifades algunes llengonisses i botiferrons.

La dinada va transcórrer dins un ambient d'alegria i germanor i plens d'eufòria de cara a celebrar l'any que ve els 40 anys de la Penya Motorista. Per això durant l'excursió de Pasqua de 1.996 es visitaran varies ciutats, com Brusel·les (Bèlgica), Amsterdam (Holanda) i Colonia (Alemanya), així com també s'inclourà en aquesta excursió un creuer pel Rhin (del 8 al 14 d'abril).

Amb tant bona amistat i amb un brindis per la posrteritat de la Penya Motorista va acabar aquesta diada del seu 39è Aniversari, una jornada que s'ha vingut celebrant duant els darrers 39 anys.

Nadal És Compartir I Estimar

Torrans, xampany i vi,
en fan la festa mundana;
allargam a tots la ma plana,
NADAL és compartir,

Són d'agradosa tradició,
de claror i bulla els dies,
arreu visquem les alegries
del NADAL, que és germenor.

En un món que vol avançar,
fent guerres, odis i baralles;
JESÚS entre el fred i les palles
ens ensenya a estimar.

Festes de gran esplendor,
dins un ambient esvalotat;
sembrem-hi llavors d'amistat,
NADAL és joia i és AMOR.

Molts d'anys, plens d'alegria,
i un Any Nou, bell i venturós;
que brilli de pau i el missatge joïós,
de JESÚS, JOSEP i MARIA.

NADAL de 1.995

Joan Jaume Nigorra

Un Grup de la Tercera Edat Viatja a Gandia

Dia 8 de novembre a l'horabaixa sortiem de Sant Joan amb un autocar camí de l'Aeroport de Son Sant Joan i des de Palma volàrem a València, a on ens esperava un altre autocar que ens va traslladar fins a l'Hotel Tres Ancoras, situat a la platja de Gandia, un hotel molt confortable amb una capacitat d'unes nou-centes persones.

Una vegada a l'hotel, l'Agència de Viatges Halcón ens va presentar un programa d'activitats i d'excursions que podiem realitzar, i així cada qual va poder escollir l'excursió que desitjava.

Tenim un bon servei d'autobusos per anar a l'estació de Gandia per poder anar a València o a visitar qualsevol altre lloc.

Entre altres excursions programades hi havia la possibilitat de visitar els pobles i ciutats de la zona: Alicante, Benidorm, Múrcia, Albacete, València i altres.

Una de les excursions que més va cridar l'atenció del grup, fou la que es va fer a Guadaleix, per la semblança que té amb la costa nord de Mallorca. Allà poguérem veure un betlem de gran valor artístic, construït dins la roca, amb cases miniatura, fabricades amb materials dels emprats per la construcció de les cases de tamany normal. El constructor d'aquest batlem va tardar 15 anys en acabar-lo.

Aquest batlem és visitat per molts de turistes. El rei Joan Carles I quan va visitar aquest batlem va quedar tan impressionat per la bellesa d'aquesta obra que va decidir concedir un premi a l'artesà que la va construir.

Tots els components d'aquest grup de la Tercera Edat, quedaren molt satisfets d'aquesta estada a Gandia, prova d'això és que tenen en projecte pel proper any aprofitar també aquest tipus d'excursions que els ofereix l'INSERSO.

Miquel Bonet Sastre

25.000 Pessetes Per En Biel Perelló (es Sabater)

Entre els agraciats en el sorteig "Sa Nostra d'Or" del passat més de novembre hi figura el veí de Sant Joan Gabriel Perelló Torrens (l'ex-sabater, casat amb na Francisca Mesquida Salas).

La quantitat, sense ser massa important, sempre cau bé i ha vingut en un temps oportú. Repetirem el comentari que es fa quan un es feu agraciats amb la Loteria de Nadal: "Tindrà bon comprar torró".

Bàrbara Matas (Cartera) i el Refranyer Popular

En més d'una ocasió hem sentit paraules elogioses pels poemes que escriu Bàrbara Matas i admiratives pels coneixements que té de la nostra llengua. És sorprenent que una persona que no va tenir la oportunitat d'assistir a l'Institut o a la Universitat, com tampoc ha pogut frequentar els cercles literaris, modestament va entrar dins el camp de la poesia, amb una creació constant. Segurament la lectura de les obres dels nostres poetes i sobretot una especial sensibilitat i una gran estimació envers de la nostra cultura, de la cultura popular i l'haver viscut en contacte amb el poble, un poc llunys dels "intel·lectuals", ha fet que Bàrbara Matas (Cartera) conegui tant bé el nostre refranyer, com ha quedat demostrat amb el concurs sobre refranys que organitza la TV mallorquina de Canal 4, i del que parlàvem en la revista del mes passat.

La llista de premis aconseguits per Bàrbara mitjançant el concurs de refranys de Canal 4 es ja bastant llarga:

El primer premi foren dos dinars en el restaurant "Cas Cotxer" de s'Arenal amb el refrany: "Val més esser cap d'arengada... que cova de pagell".

El segon premi foren quatre entrades al Minigolf Fantasy (Dinosauris) també a s'Arenal, amb el refrany: "Sa por en haver-la vista... no és res".

El tercer premi fou un viatge amb helicòpter amb el refrany: "Be dijuna... qui mal menja".

El quart premi van ser dos dinars a la Fonda de Pòrtol amb el refrany: "De sa feina surt es profit... i el cansament".

El quint premi va ser un viatge amb el submarí Neptuno, que fa una volta per la costa de Calvià, premi considerat el millor dels oferits per Canal 4. El va aconseguir amb el refrany: "Sense menjar... fa mal treballar".

I ara el darrer dijous va aconseguir el sisè premi que és un altre viatge amb helicòpter amb el refrany: "Ovella que bela... per es bocí".

Bàrbara Matas ens ha confessat que així com la telefonista del Canal 4 li va aconsellar que no s'aturàs, seguirà i ja ho veurem fins que ells s'aturin ho intentarà si Déu ho vol.

Glosadors de Sant Joan i Vilafranca en les Festes de Santa Bàrbara 1.995

El dia 6 de desembre de 1.995, inclòs a la Setmana Cultural de les Festes de Santa Bàrbara a Vilafranca de Bonany que varen tenir lloc del 26 de novembre al 6 de desembre, organitzat per la revista "Es Molí Nou" juntament amb la Parròquia, Ca Ses Monges, la Biblioteca Municipal i altres entitats col·laborant l'Ajuntament del poble. A les 20:30 hores al Saló Parroquial va donar un concert d'en Biel Majoral, amb la participació del glosador i cantador santjoaner Gabriel Company "Es Forner Boveta". A l'hora programada el Saló Parroquial estava totalment ocupat per un públic, la major part per gent jove, fet que cal recalcar ja que demostra l'espectació, que el programa a desenvolupar dins el poble mateix i altres veïns havia despartat, es va poder apreciar la tonada de diferents activitats cantades als seu temps pels nostres padrins treballant al camp amb jornades de sol a sol, o en sentit més actiu, de fosca a fosca que magistralment amb romansos va cantar en Biel Majoral.

Es néixer és com es compartir
és un gust es veureu créixer
només és un pic es néixer
lo que és llavor és així.

La feina és com fer camí
que es poden aturar
és molt bo es descansar
qui es cansa ho sol fer així.

Va néixer Es Molí Nou
una revista acertada
encara no s'ha aturada
és viva per qui es mou.

Santa Bàrbara un mal fi
perquè hi havia dictadura
es malsofrits fent censura
la dugueren a morir.

Només es llegir i pagar
és massa comoditat
hi fa falta voluntat
n'hi ha que poden ajudar.

Si volguesiu ajudar
segur que milloraria
molta més gent la tendria

massa de passar i passar.

La creu arriba a ser feixuga
si sempre la duu el mateix
en nom d'aquesta em queix
Es Molí Nou vol ajuda.

Entre molts aconseguirem
més feina i ben feta
més contents en haver-la feta
convé que ens animem.

Hi ha coses per contar
i escrites són recordades
com curioses putades
les hem de desenterrar.

Hi ha molt per alabar
que es bò ho recordem
dir el que alguns sabem
com per saber preguntar.

Del que més ens queixam
del que més ens agrada
està bé qualche vegada
ho digueu si ens passam.

La mentida té el pas curt

Amb acte no programat varen fer acte de presència i presentats per Jaume Català, de la Biblioteca Municipal, els glosadors locals Gabriel Montserrat Montserrat, Joan Nicolau Gayà i Jaume Nigorra Estrany que amb aquest ordre varen recitar cada un d'ells les gloses que varem publicar amb motiu del número 100 de la Revista "Es Molí Nou" i seràn transcrits aquí mateix. En Jaume va entregar a cada un d'ells una maqueta de ceràmica que representa el Molí Nou, objecte que també va ser entregat a Miquel Barceló Noguera, anterior director de la revista, atenció que fa ser molt agraïda per tots els homenatjats. El públic també va obsequiar amb un fort aplaudiment als santjoaners Gabriel Company (es forner Boveta) i a Joan Nigorra (Petrer) que amb tant d'encert van participar en les gloses i en el cant de la ximbomba, abvertint amb glosa que ells no havien tingut molí.

Les gloses de Gabriel Montserrat diuen així:

sa veritat durarà
es bon camí de demà
guapa com es sol qui surt.

La més completa enhorabona
pels que la varen fundar
només es solen recordar
de Santa Bàrbara quan trona.

Tant si és molta com poca
qui ha fet feina ha ajudat
mai quedarà esborrat
si pensam en lo que toca.

Festa pel número cent
gràcies a qui l'ha comprada
una feina apreciada
la Vila poble valent.

Glosadors Jaume i Joan
vos salut molt animat
i també preocupat
sense noltros que faran.

Glosadors joves partiu
els vells vos volem conèixer
crec que es poble deu merèixer
llegir els sebrers que teniu.

NOTÍCIES LOCALS

Aquestes són les de Joan Nicolau Gayà:

Hi ha per estar content
lo que en aquest moment me mou
sa revista "Es Molí Nou"
ha arribat al número cent.

M'és de molt grat memòria
quan va sortir es primer
i arribant al número cent
ja comença a fer història.

Amb aquests constants afanys
de fer-la i superació
felicita sa Redacció
de sa Revista i molts d'anys!!

Aquestes són les d'en Jaume Nigorra Estrany:

Una ferida sempre cou
i fa mal al qui la pateix,
un "aplauso" gros es marceix
aquest centenari nou.

La Balanguera fila-fila
així ho canta la cançó,
de política, cap color,
només ho pot contar-ho
per esser de tota la Vila.

però jo voldria arribar
també, en es número cent.

Una gran satisfacció
és sortir el número cent
perquè la redacta una gent
que a sa mà no té tremolor
de tot surt a sa Revista,
coses bones i dolentes,
però n'hi ha de valentes
que m'és d'un ja se despista.

A la mar hi ha molts de peixos
que són de diferents tamanyes
jo vos desig per molts d'anys
pogueu esser els mateixos.

Enhorabona als redactors
que fan feina sense mesura,
les desig bona ventura
junt amb els col·laboradors.

N'hi ha molts enmig de sa gent
que no troben lloc per passar,

Quan jo faig un comentari
sempre m'en surt qualcun de tort,
vull donar un Visca! molt fort
en es primer centenari.

El públic assistent va quedar totalment sorprès i molt satisfet de l'actuació que faren fer en gloses, en primer lloc, Gabriel Company "es forner Boveta" i a continuació en Joan Nigorra "Petrer"; van estar acertadíssims en les gloses que varen fer, així com també varen esser llargament aplaudides les actuacions d'ambdós cantant unes quantes cançons al to de la ximbomba que en Joan "Petrer" va fer sonar magistralment.

A continuació va seguir la vetlada amb l'actuació de Biel Majoral, acompanyat d'una agrupació musical; va cantar unes quantes cançons que els nostres padrins entonaven al llarg de la jornada de treball al camp i que són de tan grata memòria per a les persones majors que assistiren a l'acte i que tant interessaven als joves que tan nombrosament assistiren a la vetlada de gloses i música; fet que resulta una demostració de que la joventut actual valora molt positivament aquestes tonades d'un temps que pareixien destinades a un fatal oblid de la gent.

Unes quantes gloses i tonades de ximbomba van completar l'acertadíssima actuació d'en Biel Majoral, que ja fa dos anys seguits, que aquest senyor d'Algaida actua a Vilafranca amb motiu de la setmana cultural de les Festes de Santa Bàrbara i que segurament tornarà a actuar els propers anys, ja que està avalat per les actuacions que de tant en quant fa dins i fora de la nostra illa, així com també pel fortíssim aplaudiment de tot el públic assistent a la vetlada que tant gratament serà recordada.

Hem de deixar constància de la gran actuació que varen tenir abans de que en Jaume Català fes la presentació els tres glosadors locals, el jove xeremier Guillem Bauzá

Sastre i el fill de na Catalina Jaume Pastor amb el tambó i el flabiol, maravellaren al públic assistent.

Aquesta nit freda de dia 6 de desembre de 1.995 tan ben duita a terme per la redacció de la revista "Es Molí Nou", serà gratament recordada pels joves i no tan joves que assistiren a l'acte. Endavant la redacció que fa possible que la revista "Es Molí Nou" sorti cada mes. Visca Santa Bàrbara!. I a tots, MOLTS D'ANYS!!!

Sant Joan rebrà 10 milions pel Pla d'Obres i Serveis 1.996

Sant Joan ha estat inclòs entre els 49 pobles de Mallorca que es beneficiaran del Pla d'Obres i Serveis 1.966 i està previst que rebi del Consell Insular de Mallorca (CIM) la quantitat de 10 milions de pessetes per obres d'infraestructura (pavimentació).

Els pobles veïns rebran les següents quantitats:

Lloret: 15,5 milions per pavimentació de camins, Montuiri: 12,3 milions per pavimentació, Petra: 27,4 milions per abastament, Porreres: 19,1 milions pel Parc Municipal, Sineu: 14,3 milions per evacuació d'aigües, i Vilafranca 12,7 per places i sembra d'arbres.

Entre els pobles que rebran una més alta aportació del (CIM) destaquen Campos amb 144,5 milions, Santa Maria 81,2 Santanyi 73 milions i Inca amb 56,4 milions.

Els municipis que rebran manco subvenció seran Bugar amb 8,5 milions, Fornalutx 9 i Puigpunent 8,7.

Gloses del Forner Boveta

(a la festa del centenari de la revista
"Es Molí Nou" de Vilafranca)

Vilafranca i Sant Joan
dos pobles agermenats
pel fet de que som veinats
com a veinats, veinatjam
i a festa mos convidam
només per estar plegats
i mos perdonam els pecats
si qualche pic mos faltam.

A Sant Joan som de dretes
quasi tots som del P.P.
molts no tenim cap doblar
i mos encalcen ses lletres
per ventura en més pessetes
el poble vilafranquer
fa el que li toca es fer
i es P.P. a fer punyetes.

Tot el meu agraïment
al poble vilafranquer
pel cas que em vareu fer
enmig de tan bona gent
sempre m'he sentit molt bé,
molts d'anys, i que l'any qui ve
poguem quedar tant contents.

(Feta per obligar a Joan "Petrer" a
pujar damunt l'escenari)

A n'es teatro assegut
he vist a n'en Joan "Petrer"
un bon amic del forner
i glosador molt agut
si li permet la salut
a pujar el convidaré
i si a ajudar-me no ve
passarà per caparrut.

(Cantada amb Joan Nigorra
"Petrer")

Un rector agosarat
i amb sa cara ben vermella
xerrava totsol i deia:
que som de desgraciat
sa criada m'ha deixat
més empenyat que un reia
amb sa mosca dalt s'orella
del disgust que m'ha donat.

(Intervenció de Biel Montserrat)

Com que me passa sovint
aquest mal ja no m'espanta
en lloc d'una de quaranta
m'estim més dues de vint.

A Betlem Damunt Damunt

Damunt Damunt tot gelat
caminant tot generós
saben que Jesús és nat
cor calent i tremolós
i adorant-lo de bon grat,
l'infantó entre palla humida
somriu tremolant de fred.

Rei de reis dolç sense mida
abrigau tot ser pobret
i ompliu el cor de blancor
on el negre no hi llenega
canviau l'odi amb amor
i ablaniu els cors de pedra
i anem com humils pastors
cantant amb suau harmonia
amb ximbombes i tambors
exultants plens d'alegia.

Bàrbara Matas Sastre

**DESITJAM ALS NOSTRES
LECTORS UNES
BONES FESTES I UN
VENTURÓS ANY 1.996**

Villancets de Biel Montserrat

Un dia de vent
me vaig asseura
arrés de l'herba
aprop del torrent.

Vaig veure ocellets
que be pasturaven
ben contents menjaven
cuques i cuquets.

Era un dia fresc
que auasi plovia
també hi havia
més animallets.

S'acosta Nadal
i dies freds que apuren
senten que pasturen
de xots un ramal.

Baix de la muntanya
senten els pastors
pop de la cabanya
un flabiol o dos.

Es vent que feia
fonia la neu
pareixent que deia
que me'n vaig adéu.
Me'n vaig a n'el cel
me'n vaig a n'el cel
me'n vaig a n'el cel
a veure qui hi ha
per veure qui hi ha
m'en vaig a n'el cel.

Faré molta via
llavors tornaré
en menys d'un dia
aniré i vindré
aniré i vindré.

Veuré moltes coses
dolentes i bones
i vos ho contaré
i vos ho contaré.

M'en vaig a n'el cel
me'n vaig a n'el cel
perquè si m'agrada
deixaré guardada
cadira a n'el cel.

Estar preparats
pel d'edat és hora
no és tan enfora
si ho han somniat.

Que arriba que arriba
que arriba Nadal
que el torró no arriba
a tothom igual.

Quin dia quin dia
quin dia serà
que aquell nin o nina
torró menjarà.

Que arriba que arriba...

Polític o lladre
vos deim animal
amb a quina cara
pots dir bon Nadal.

Els que mos duen droga
fan guerra brutal
gent dolenta i loca
que té bon Nadal.

Que arriba que arriba...

A davant els duros
molts acaben igual
mals polítics curros
les deim bon Nadal.

Els que només tenen
un petit jornal
no veuran ni esperen
aquests un Bon Nadal.

Ens Visità el "Circo Magic"

El passat dia 9 de desembre ens visità la companyia de circ "Circo Magic", que durant dues hores va actuar a la Casa de Cultura, demostrant a petits i a grans, que el circ és un espectacle que mai mor.

Un centenar de petits i algunes mares i pares, gaudiren d'un espectacle inoblidable compost per equilibristes malavaristes, acróbates, un "show" màgic i musical, i la presència dels personatges popularitzats per la televisió: Mickey, Yupi, les Tortugues Ninja, Espinete, els Simpson, etc., que va acabar d'encandilar als assistents.

Practicament, la totalitat dels components d'aquesta companyia de circ són mallorquins. Es dona la trista circumstància que fa només uns mesos que va morir l'esposa d'un dels artistes que ens va entretenir i ens va fer riure, va morir deixant el buit dins la seva llar i entre els seus companys. Era una jove acrobata que havia actuat arreu del món. Una nota trista que no necessiten conèixer els espectadors que cerquen evadir-se de la feina i passar una estona agradable i màgica.

El President de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears

Missatge de Nadal i Cap d'Any

Quan arriba Nadal, sembla com si tots haguéssim de fer un repàs, una anàlisi conscient, d'allò que hem fet al llarg de l'any que acaba, per arribar a definir, a partir d'aquesta anàlisi reflexiva, què volem per a l'any que estam a punt d'encetar. Com a president de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i encara que només fa sis mesos que vaig ser investit per ocupar el càrrec, podria referir-me de bon principi a aquest passat immediat i, també, al futur que s'acosta. Però, abans de parlar d'allò que defensam i que en bona part, esper que es faci realitat al llarg del 1996, vull felicitar les festes als ciutadans de les Illes: vos desitj a tots un bon Nadal, uns dies esplèndids, que els Reis compleixin les expectatives que teniu i que l'any 1996 sigui feliç i fructífer.

Dit això, vull reprendre la reflexió sobre l'oportunitat de fer balanç que proporcionen aquestes festes. Tal volta és que les commemoracions periòdiques ens inciten, si més no indirectament, a la reconsideració, a interioritzar quin sentit tenen les nostres actuacions. Potser és el denominador comú de moltes etapes significatives del nostre calendari, establert amb un ritme temporal que permet l'examen, la revisió de conceptes com el naixement, la vida i la mort.

En el cas de les festes de Nadal, crec que cada societat, fins i tot cada individu, té una manera d'entendre-les. Per a molts, els dies de Nadal tenen un profund sentit cristià. Per a altres, probablement per a la gran majoria, aquestes festes tenen també un clar sentit familiar: és el moment en què, d'una manera càlida i acollidora, tots es reuneixen a compartir alegries, preocupacions i esperances. Tampoc no podem oblidar que n'hi ha alguns que consideren les festes de Nadal com una convenció periòdica més de la societat, encara que sigui la més representativa d'una sèrie de valors que tots compartim i la que més aconsegueix mobilitzar la societat a l'entorn d'una fita d'alegria i pau.

Encara que només sigui per aquesta raó, per la riquesa que es desprèn de la diversitat de mentalitats, les festes de Nadal haurien de ser un motiu de satisfacció. Són el fruit d'una societat plural, oberta, desenvolupada i tolerant com la nostra. Una societat on tothom té cabuda i on cadascú pot exercir la llibertat que posseeix d'acord amb la seva mentalitat i les seves idees.

Per això, si algú em demanava quin concepte, relacionat amb les festes de Nadal, és el més universal i el més acceptat per una societat tan diversa, formada per persones lliures, jo diria que és el concepte de solidaritat. En efecte, la relació entre Nadal i el sentiment fraternal de solidaritat és gairebé instintiva, sorgeix d'una manera natural. Si més no, amb la naturalitat pròpia de les societats que es poden sotmetre, d'acord amb el seu grau de maduresa, a un exercici de reflexió. Sigui com sigui, aquests dies, potser perquè la convivència de les persones ho necessita així, ens donen l'oportunitat

de reconsiderar aquest valor ètic i cultural. Com a individu i com a president de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, som conscient que la societat perfecta no existeix i que la nostra, a pesar de ser capdavantera en riquesa dins l'Estat espanyol, tampoc no ho és.

El creixement econòmic provoca desequilibris, i nosaltres hem crescut molt ràpidament. Per tant, si Nadal és la fita de la solidaritat, aquesta és, per a la nostra societat, l'hora d'incidir en la cohesió social. Si hem superat reptes que altres encara han de superar, també hem de ser els primers a mirar més enllà, a saber que l'evolució de les societats s'ha d'estructurar en factors que ens afecten com a comunitat i en factors que afecten la qualitat de vida de cada ciutadà. La situació de l'economia de les Balears dins el conjunt de l'Estat espanyol ens produeix un orgull lògic. I encara més, si, a partir d'aquesta realitat podem trobar, tal com pretén el Govern que presidesc, la posició que ens correspon dins l'espai europeu. I, a més a més, amb la convicció que reunim tots els requisits necessaris per arribar en les millors condicions a una etapa en què la competitivitat estarà lligada a la formació qualitativa, als serveis de tipus tecnològic o al potencial de la intel·ligència a través dels nous sistemes de comunicació.

Però també és cert —i els darrers esdeveniments que s'han produït a Europa o en un país com França ho demostren així— que és difícil anar endavant si es perd l'harmonia social, si els ciutadans no tenen confiança en els elements que garanteixen la convivència i l'equilibri, si senten que no poden assegurar el seu futur lliurement. Al meu entendre, parlar de solidaritat no només significa arbitrar, dins les nostres possibilitats, totes les mesures necessàries per evitar l'aïllament laboral i social dels més desfavorits. Aquest objectiu és bàsic i així ho entenem quan, des del Govern Balear, donam preferència a programes de formació ocupacional o de disponibilitat d'habitatges. Però també és bàsic estendre la convicció que les societats s'han d'enfrontar a nous reptes amb una mentalitat superadora de l'individualisme insolidari. La nostra és una comunitat amb una llengua, una identitat pròpia. I també ha de ser part d'aquesta comunitat, singular i diferenciada, el sentiment d'un futur compartit sense exclusions socials.

Quan, en el debat sobre l'estat de l'autonomia, vaig exposar davant el Parlament balear el programa del Govern que presidesc, un dels punts fonamentals va ser el del creixement sostenible. Una concepció que volem aplicar al desenvolupament territorial, conscients que la preservació del medi ambient és voluntat dels ciutadans de les Illes, els quals representam, i, a més, un dels principals atractius que fonamenten la indústria cabdal de les Balears, la turística.

Per tant, creixement sí. Però creixement harmònic i equilibrat. I si aquest és el criteri que defensam en el cas d'un recurs objectiu com és el territori, amb més raó l'hem d'impulsar, quan consideram els interessos globals d'una comunitat que vol identificar-se amb el progrés, però també amb la qualitat d'aquest progrés.

Una societat que progressa, una societat justa, serena i més humana. Aquest és el model que pretenem i que, al meu entendre, hem d'aconseguir amb l'esforç de tots, encara que sigui responsabilitat meua demanar-vos que treballem amb nosaltres, dia rere dia, per edificar el futur que volem. Amb confiança, perquè tenim les eines que necessitam. El nostre poble demostra una vitalitat excepcional, i també les nostres

empreses, i els sectors que formen part de la vida econòmica. Els auguris són bons, anuncien anys que poden configurar una expansió sòlida i madura. Per tant, anem-hi tots junts, i no deixem que dissensions insubstancials o debats inútils ens facin perdre temps i energies.

Amb la seguretat que ens acompanyareu en el camí que marquen aquests ideals, vos desitj unes bones festes, un bon Nadal i un feliç any 1996.

Cristòfol Soler i Cladera

President de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears

Milers de persones del TERCER MÓN us donen les GRÀCIES

Nosaltres també.

Des del maig del 94 a l'abril del 95
hem recaptat **5.567 milions de pts.**,
que recolzaran projectes de
Desenvolupament del Tercer Món:
hospitals, escoles, cooperatives,
canalització d'aigües, carreteres, etc..., seran realitat.

Una vegada més **GRÀCIES** a tots

MANS

UNIDES

CAMPANYA CONTRA LA FAM

COMITE EJECUTIVO

Barquillo, 38 - 3º. 28004 MADRID

Tel. 308 20 20 Fax. 308 42 08

UNA VEGADA ERA UN BOSC (adaptació).

Què passa en un bosc quan hi ha un incendi?

Totes les herbes es cremen. No sols les herbes, també es cremen, o bé es malmeten, les llavors de la majoria de les herbes i les plantes del bosc.

Hi ha algunes herbes, però, que tenen uns bulbs i uns rizomes soterrats; aquestes parts soterrades són capaces de resistir fins a una temperatura de seixanta graus. Són plantes com l'albó i les falgueres, per exemple. Si és un bosc amb molts arbustos, el foc avançarà lentament cremant tot allò que troba al seu pas. Molts arbustos queden sense fulles i amb els troncs ben cremats.

Sembla un paisatge mort; però si ens hi passegem poques setmanes després de l'incendi veurem com moltes plantes han rebrotat de nou. Com s'ho han fet?

Algunes d'elles, com ara el garric (*Quercus coccifera*), gràcies a les seves arrels tan ramificades i fortes; d'altres com les estepes, gràcies a les llavors que produeixen, totalment resistents al foc.

Els pastors ja fa molt de temps que se n'havien adonat; molts anys, al pic de l'estiu, quan ja només resten herbes seques, alguns pastors han provocat incendis per tal que els animals dels seus ramats pasturassin els rebrots de les plantes cremades.

Si les flames arriben a la capçada dels arbres, de vegades arriben a cremar-se; si són de pi es cremen molt fàcilment; crema amb més dificultat l'alzina. (...)

Uns arbres cremen millor que d'altres: Els pins cremen molt fàcilment, ja que la seva fusta conté molta trementina. Les fulles, la pinassa, agafen de seguida el foc.

Quan es crema un pi les pinyes s'escalfen, esclaten, i s'esmicolen en mil trossos que escampen el foc..., i els seus pinyons, que duen una closca molt resistent al foc. (...)

En un clima mediterrani hi ha un estiu molt eixut: als mesos de juliol i agost plou molt poc. Aquest eixut afavoreix la propagació dels incendis. Moltes de les nostres plantes han desenvolupat sistemes de defensa contra el foc, com ara l'arbocera, el matapoll i les estepes —que se serveixen del foc per a estendre's més i més—. Totes elles, igual que el pi, són plantes amigues de la llum i la calor, que difícilment viurien en boscos humits i ombrívols.

I els animals? Què passa amb els animals quan se'ls crema el bosc?

La majoria dels vertebrats tenen temps de fugir gràcies a la seva mobilitat. En la seva fugida hem de tenir en compte, però, que:

- Perden les cries (la pèrdua d'una generació d'animals sovint és molt important per al manteniment de l'equilibri de tota una zona).

- Perden una zona de cria, d'aixopluc i d'alimentació.

Durant l'incendi moren molts invertebrats, mancats com estan la majoria d'ells de la mobilitat dels vertebrats. És corrent de trobar una gran quantitat de closques de caragol, així com restes d'insectes.

De fet només se salven aquells invertebrats que s'arnaguen als seus caus. Tot i que les temperatures a l'aire arribin a ser de vuit-cents i mil dos-cents graus, només a cinc centímetres de profunditat la temperatura no arriba als 40 graus.

D'altra banda, apareixen una gran quantitat d'insectes menjadors de fusta, que comencen a minar tota la llenya cremada dels arbustos i dels arbres.

L'incendi crema tota la fullaca, els branquillons i d'altres restes de les plantes que eren al terra. Si no els hagués cremat, molt lentament s'haurien anat barrejant amb l'argila del sòl i formarien l'humus, la terra d'arbre que fas servir per a plantar les plantes als testos. Aquesta terra és molt rica en substàncies orgàniques i les plantes del bosc la necessiten per créixer.

A més de cremar les restes de plantes i animals, el foc mata molts d'animals que ajuden a descompondre - les. I més encara: mata també molts bolets, molts fongs i molts bacteris que igualment s'ocupen de netejar el bosc de deixalles d'animals i de plantes.

Què ens queda del bosc després de l'incendi?

No sols s'han perdut uns arbres i uns animals... Tot ha quedat canviat: la llum, els renous, els colors.

Quan plogui, l'aigua travessarà fàcilment aquestes capçades sense fulles i arribarà amb força al sòl, tot emportant-se'n les cendres i empobrint-lo més i més.

Res no aturarà el vent ni farà ombra.

Abans no torni a ser un bosc ben bé haurà de passar un segle i mig; i això sense que hagi sofert cap nou incendi. Si n'hi havia un altre encara trigaria molts anys més.

Jordi Pujol Forn

DESOLACIÓ

Jo só l'esqueix d'un arbre, esponerós ahir,
que als segadors feia ombra a l'hora de la sesta;
mes branques, una a una, va rompre la tempesta,
i el llamp, fins a la terra, ma soça migpartí.

Brots de migrades fulles coronen el bocí
obert i sens entranyes que de ma soca resta;
cremar he vist ma llenya; com fumerol de festa,
al cel he vist anar-se'n la millor part de mi.

I l'amargor de viure xucla ma arrel esclava, i sent
brostar les fulles, i sent pujar la saba,
i m'aida a esperar l'hora de caure, un sol conhort:

cada ferida mostra la pèrdua d'una branca;
sens jo, res parlaria de la meitat que em manca,
jo visc sols per a plànyer lo que de mi s'és mort

Joan Alcover

"SA NOSTRA" AMB LA NATURA

Flor de Cascall, Teatre

Com ja havíem anunciat en el passat número d'aquesta revista, el passat dia 5 de novembre la Companyia de teatre Flor de Cascall presentà en el saló-cinema d'Inca l'obra original de Manuel Vega **Una hora de felicitat**.

Segons Antoni Bonet (Síndic), que juntament amb el director Julio Calabria han cursat estudis de teatre amb la companyia de Xesc Forteza, es tracta d'una companyia jove que fa teatre per a gent jove i que pretèn donar-se a conèixer acudint a fer actuacions pels pobles amb motiu de les fires i festes patronals.

Esperam veure l'actuació d'aquest grup de teatre, aquí, en el nostre poble i poder aplaudir als nostres artistes. D'Antoni Bonet (Síndic), teném notícies d'altres actuacions teatrals i ara esperam tenir l'oportunitat de veure en acció a Margalida Mesquida (de can Joan Jordi) i d'Antònia Matas (de can Rumbet) que en més d'una ocasió ha demostrat la seva naturalitat i elegància en la passarel·la i ara damunt l'escenari.

ANTONINA MATAS

MARGA MESQUIDA

ANTONI BONET

Robert Graves. El Poeta i la Musa

El passat dia 8 de novembre va ser inaugurada a Sa Llonja l'exposició **Robert Graves. El poeta i la musa**. Aquesta mostra, organitzada per la Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear, el Consell Insular de Mallorca, l'Ajuntament de Palma i l'Ajuntament de Deià, forma part del programa d'actes que enguany s'ha duit a terme per commemorar el centenari del neixament del poeta anglès.

Aquesta exposició s'ha d'entendre com una mostra d'agraïment i d'homenatge de la comunitat balear a un artista que va escollir la nostra terra com a lloc per viure i que, a través de la seva obra, ha contribuït a la projecció internacional de les Illes Balears.

L'exposició, que té com a comissari Guillem Gravem, fill de l'artista, pretén comunicar al públic la complexitat de la figura humana de Robert Graves i potenciar el coneixament de la seva obra, en especial, la faceta més important: la de poeta.

Els estudis mitològics de Robert Graves desencadenaren la creació d'un univers propi, en el qual la dona, la deessa, la musa ocupava un pilar fonamental. Aquest va marcar la seva vida i les seves idees sobre la poesia: Robert Graves creia fermament en la musa que inspirava tota la seva poesia.

Això ha fet que la figura de la musa també inspiràs el muntatge de l'exposició de Sa Llonja: un itinerari laberíntic que agafa les formes de les deesses primitives, concretament de les deesses de Creta.

Aquest laberint està format per panells de fusta, de diverses mides i alçades que no presenten cap línia recta, d'acord amb la teoria de Robert Graves que no existeix cap línia recta en la naturalesa. En aquests panells, s'hi exposen més d'un centenar de fotografies, dibuixos, gravats,

manuscrits, ... de Robert Graves i de les persones i els llocs més representatius de la seva vida.

L'exposició s'ha estructurat segons les tres etapes de la vida del poeta: iniciació (1.885 - 1.927), consolidació (1.929 - 1.939) i certesa (1.939 - 1.985), i d'acord amb les tres facetes de la seva obra: la novel·la històrica, la poesia i la mitologia.

A la inauguració d'aquesta exposició, es va presentar el catàleg que han editat les institucions organitzadores. Aquest volum és una exhaustera biografia de Robert Graves, acompanyada de tots els elements que s'exposen a Sa Llonja (fotografies, dibuixos, etc.) La presentació està feta per Guillem Graves i el pròleg és un article que Robert Graves va escriure per a una revista anglesa, en la qual respon a una pregunta ben interessant, sobre el per què es va quedar a viure a Mallorca.

Associació de Persones Majors

L'Associació de la Tercera Edat de Sant Joan ha felicitat les festes nadalenques amb el poema que insertam a continuació.

Al mateix temps ha obsequiat a tots els socis que ja han liquidat la quota de l'any 1.996, amb una participació de la Loteria de Nadal d'enguany.

Amb dolçura, pau i amor
i amb rialles nadalenques
el cor vessant d'atenció
amb ses festes hivernenques
oberta de bat a bat
per a tots la Junta Rectora
us envia la penyora
d'immensa felicitat.
Salut, sort i benaurança
pels majors i jubilats
un nou any ple de gaubança
unint les mans tots plegats,
que per molts d'anys ho sia,
festes exultants d'amor
amb Jesús i amb Maria
torrons, neules i dolçor.

El Nadal a la Parròquia

Les Festes de Nada començaran a la Parròquia amb les Matines solemnes amb el cant de la Sibil·la i les acostumades cançons nadalenques el dia 24 de desembre a les 22:00 hores.

El dia 25 de desembre, dia de Nadal, al matí, un grupet de nines del Cor, amb Sor Maria i altres membres del Consell Parroquial visitaran als malats per donar-los bones festes i alegrar-los amb unes cançons nadalenques i un obsequi.

El dia 31 de desembre hi haurà a les 10:30 hores la festa de la Sagrada família, anomenada també festa de les Capelletes. Les parelles que han complert les seves Noces d'Or o d'Argent dins l'any 1.995 seran obsequiades com cada any.

El dia 1 de gener es celebrarà com ja és costum la festa de la Mare de Déu de Consolació.

Finalment el dia del Reis, a l'ofici es repartirà el Pa beneit del Betlem.

Per altra banda, ha quedat constituït a la Parròquia un grup sinodal, per col·laborar amb les tasques de Sinode Diocesà que tindrà una durada de tres anys.

Vigilia de les Verges

L'Associació de Persones Majors commemora la "Vigilia de les Verges".

Des de temps immemorial s'ha rendit culte a la virginitat i, sobretot, dins dels pobles de la ruralia mallorquina, s'ha mantingut fins quasi els nostres dies la intransigència de la seva necessitat. Tant és així, que tant sols la seva observança ha estat considerada, sempre, sinònim de santetat. Ha estat molt valorada, també pels ruviis a l'hora de contreure matrimoni i fins i tot, durant molt de temps, en èpoques anterior, la dona a tingut necessitat al casar-se, de demostrar de forma absolutament certa el seu estat virginal. No ens estranyi, doncs, l'entusiasme i la gelosia en que els joves casamenters festejaven el fet de la virginitat, sobretot dins l'àmbit on es movien possibles futures esposes.

El dia 21 d'octubre l'Església celebra la festa de "Les Onze Mil Verges". Això, era aprofitat per les nostres generacions anteriors per a honrar, durant la vigilia de la festivitat, la puresa i castetat de les al·lotes. És per això que els nostres Majors, volen recordar, encara, aquelles nits

quasi màgiques en que grups de joves es reunien i determinaven l'estratègia a seguir en vistes a passar per baix de la finestra o balcó, on es suposava es trobarien en tensa i il·luminada espera, a la seva enamorada.

La tradició consistia en cantar-li, des del carrer, algunes estrofes d'una cançó amorosa, i ella contenta i feliç, solia convidar al seu "estimat" i als seus acompanyants a menjar uns quans bunyols i a beure una copeta de mistela.

Aquells pastissos, fets per les manetes tendres i delicades d'aquella al·lota, la més garrida de damunt la Terra, era tan bons!..., tan agradables!..., tan melosos!... Ho eren tant, com bona, agradable i melosa era l'anfitriona.

Quan lluny ens queden, ja, aquells dies feliços, que es recorden durant la Nit de les Verges!!.

Vull subscriure'm a Damunt Damunt

Nom: .....

Llinatges: .....

Carrer: ..... Núm: .....

Poble: ..... C.P.: .....

Banc o Caixa: .....

Oficina: .....

Adreça: .....

Núm. De compte: .....

Feis arribar aquesta butlleta a la
seu de Damunt Damunt
C/ de Major, 68
07240 - SANT JOAN
Mallorca

Firma

L'Associació de Persones Majors

El quart trimestre d'enguany, s'ha convertit per l'Associació de Persones Majors de Sant Joan, en un trimestre d'activitats continuades; ja que, començant per dia primer d'octubre, amb la celebració del recentment instituit "DIA DEL MAJOR" i seguint amb la commemoració de "LES VERGES", visita al "DIJOURS BO", etc., aquest final d'any es va omplint d'actes culturals i recreatius.

Com hem dit abans, el dia primer d'octubre es va celebrar el "DIA DEL MAJOR", en el local social on es reuniren una part important dels socis a fi d'informar-se directament dels motius de la celebració de tal diada.

A través d'alguns parlaments, en major mesura per part del Sr. President, es va donar a conèixer la causa i l'origen d'aquesta benhaurada institució i, al mateix temps, es va informar exhaustivament, sobre els reconeixaments per part dels Organismes Internacionals, concretament de l'ONU, de la importància que té, avui, el col·lectiu de la Gent Gran. Aquest era, precisament, el motiu clau de la celebració del "DIA DEL MAJOR".

Posteriorment, la víspera del dia 21 del mateix mes, es varen recordar, en el mateix local, aquelles nits quasi de misteri, en que es convertien cada any, antigament, les vísperes de "LES VERGES".

Després, el dia 16 de novembre, es va complir el desig d'un nombrós grup de socis de rendir visita la Fira inquera del "DIJOURS BO", visita que es fa cada any, i a les instal·lacions del "FORO DE MALLORCA".

El dia primer de desembre és, també, un dia assenyalat ja que es sortejava una maravillosa "CRISTALLERIA DE BOHEMIA" a través del sorteig del cupó pro-cegs. El posseïdor del número 2.932 va ser l'agraciat d'aquesta rifa.

El diumenge dia 10 de desembre, varen tenir l'oportunitat de participar en la festa onomàstica de les Francisques, Catalines, Bàrbares, Martins i Andreus, que així ho desitjaven i així ho organitzaren.

Ara ens queda el Sorteig de la Loteria de Nadal del

CARTES AL DIRECTOR

Els Funerals

Que somii o estic despert, que endevin o no endevin?. És evident que a aquesta frase l'haurà pensada molta de gent, amb el ditxós condòl.

És difícil de digerir, en aquestes altures del temps, que siguem tant poc disciplinats, i que una cosa tant seriosa, i a la vegada, tant trista, pels familiars, s'hagi convertit en una espècie de fira o banxa.

Que estava malament així com es feia abans no ho dubte ningú; però que vist el fracàs del canvi, s'hagi tornat a fer així com es feia abans, això és inverosímil. Davant aquest fet cal preguntar-se: Hi ha interessos creats per donar aquesta imatge vergonyosa davant la gent de fora que va als funerals?. Moltes vegades, el xarratorum de dins l'església no el fa la gent sanjoanera; però com que es fa aquí, la culpa de qui és?, doncs dels habitants d'aquí, i si els que som d'aquí ens comportassem com pertoca els altres farien el mateix.

Xarrant del consolar, gairebé tothom, està en que s'ha de passar homes i dones junts per davant els familiars del difunt. Perquè no es fa així?. Crec que avui, a les portes del segle vint-i-ú, és una autèntica aberració, per tant feis-ho com ho fan els pobles del nostre entorn, i no donarem aquest espectacle botxornós que estam donant davant la gent que ve d'altres indrets.

Gràcies per la publicació d'aquest comentari.

A. B.

dia 22 de desembre, en el qual hi participa l'Associació de Persones Majors de Sant Joan, amb el número 24.507.

I finalment, comunicar-vos que la Junta Directiva de l'Associació de la Tercera Edat desitja que a la festa de cap d'Any, hi hagi una participació massiva de tots els seus socis.

